

Cuprins

Povesti pentru copii

Barbu Ștefănescu Delavrancea

Aquila

Cuprins

Bunicul	7
Bunica	13
Hagi Tudose	19
Neghiniță	43
Fata moșului	60
Poveste	79
Palatul de cleștar	93
Sorcova	104

Bunicul

— Vrei și tu, tata-moșule?

— Înțrebă băiatul cu mândrie.

— Cum de nu! Mie nu

Se scutură din salcâmi o ploaie de miresme.

Bunicul stă pe prispă. Se gândește. La ce se gândește? La nimic. Numără florile care cad. Se uită-n fundul grădinii. Se scarpină-n cap. Iar numără florile scuturate de adiere.

Pletele lui albe și crețe parcă sunt niște ciorchini de flori albe; sprâncenele, mustătile, barba... peste toate au nins anii mulți și grei.

Numai ochii bunicului au rămas ca odinioară: blânzi și mângâietori. Cine trânti poarta?

— Credeam că s-a umflat vântul... O, bată-vă norocul, cocoșeii dragi ai moșului!

Un băietan ș-o fetiță, roșii și bucalai, sărută mâinile lui „tata-moșu”.

— Tată-moșule, zise fetița, de ce zboară păsările?

— Fiindcă au aripi, răsunse bătrânul sorbind-o din ochi.

— Păi, rațele n-au aripi? De ce nu zboară?

— Zboară, zise băiatul, dar pe jos.

Bătrânul cuprinse într-o mână pe fată și în celaltă pe băiat.

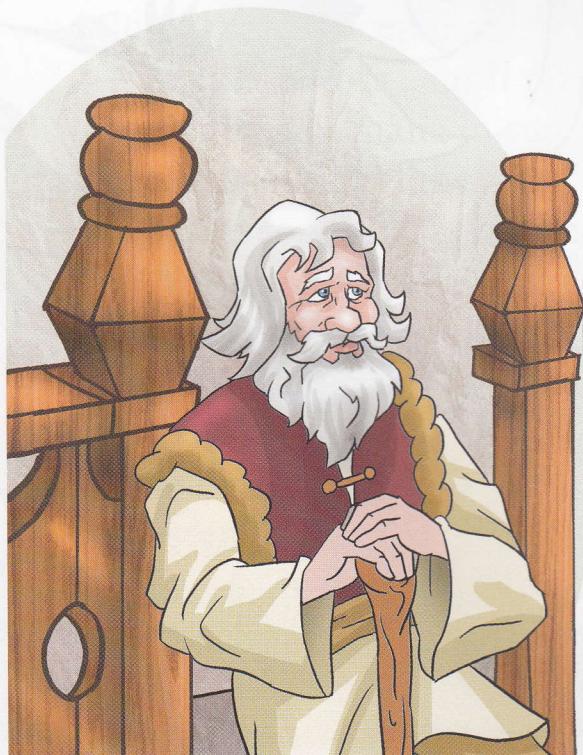
— O, voinicii moșului!...

Și zâmbi pe sub mustăți, și-i privi cu atâta dragoste, că ochii lui erau numai lumină și binecuvântare.

— Tată-moșule, da' cocorii un' se duc când se duc?

— În țara cocorilor.

— În țara cocorilor?

Respect pentru Daameni și cărti

— Dar rândunelele un' se duc când se duc?

— În țara rândunelelor.

— În țara rândunelelor?

— Da.

— Tată-moșule, aş vrea să-mi crească și mie aripi și să zbor sus de tot, până în slava cerului, zise băiatul netezindu-i barba.

— Dacă ți-or crește ție aripi, zise fata, mie să-mi prinzi o presură și un sticlete.

— Da... hî... hî... păi ce fel... și mie?

Fata se încruntă.

Bătrânul o mângâie și zise băiatului:

— Bine, să prinzi și pentru tine, să prinzi și pentru ea.

— Ție două și mie două... nu e-asa, tată-moșule?

Respect pentru copii LIBRIS.RO
— Firește, ție două, lui două
și mie una.

— Vrei și tu, tată-moșule?
întrebă băiatul cu mândrie.

— Cum de nu?! Mie un
scatiu.

Ce fericiti sunt!

Băiatul încălecă pe
un genunchi și fata pe
altul. Bunicul îi joacă.

Copiii bat din pal-
me. Bunicul le cântă
„Măi cazace, căzăcele,
ce cați noaptea prin argele”...

O femeie uscățivă intră
pe poartă cu două doniți
de apă. Copiii tăcură din râs
și bunicul din cântec.

E muma lor și fata lui.

Cum îl văzu, începu:

— I... tată, și d-ta... iar îi răzgâi... o să ţi să suie în cap...

Bunicul ridică mâna în sus, aducând deștele ca un preot care bine-
cuvântează, și zise prelung:

— Lăsați copiii să vie la mine!

— Biiine, tată, biiine... dar știi... o, bată-i focul de copii!

Femeia intră în casă.

— Să-i bată norocul și sănătatea, șopti moșul, ca și cum ar fi mus-
trat pe cineva, și sărută în creștetul capului și pe unul, și pe altul.

Și iar începu râsul și jocul și cântecul.

Se osteni bunicul. Stătu din joc. Copiii începură să-l mângâie.
Din vorbă în vorbă, copiii se făcură stăpâni pe obrajii bunicului.

— Partea asta este a mea!

— Si partea asta, a mea!

— Mustața asta este a mea!

Respect pentru amatori și cărti!

— Și asta, a mea!

La barbă se-ncurcară. Bunicul îi împăcă, zicându-le:

— Pe din două.

Și copiii o și despicăra, cam repede, că bătrânul strânse din ochi.

— Jumătate mie.

— Și jumătate mie.

Și după ce o împărțiră frătește, începu lauda.

Băiatul:

— Mustața mea e mai lungă.

Fata:

— Ba a mea e mai lungă!

Și băiatul întinse d-o mustață și fata de alta, ba a lui, ba a ei să fie mai lungă.

Pe bunic îl trecură lacrimile, dar tăcu și-i împăcă zicându-le:

— Amândouă sunt deopotrivă.

— Ș-a mea, ș-a ei!

— Ș-a mea, ș-a lui!

La obraji cearta se aprinse mai tare.

— Partea mea e mai frumoasă.

— Ba a mea, că e mai albă!

Bunicul zâmbi.

— Ba a mea, că e mai caldă!

— Ba a mea, că e mai dulce!

— Ba a mea, că nu e ca a ta!

— Ba a mea, că are un ochi mai verde!

— Ba a mea, că are un ochi și mai verde!

Bunicul abia se ținea de râs.

— Ba a mea!

— Ba a mea!

